

som det er saa, saa forundrer det mig dog, om det skulde være muligt efter Grundloven at sige, at et saadant Fællesskab kunde indføres uden en egen ny Indrømmelse fra den danske Rigsdag, og ligeledes syntes mig forunderligt, hvad den høitærede Finantsminister sagde om, at det er jo en nødvendig Følge, naar den danske Rigsdag ikke længere har at sørge for det hele Monarchies Behov, da har denne Bevillingsret ikke længere her samme Betydning; thi Omfanget var ikke det, vi talte om, men vi talte om Berettigelsen og Bedømmelsen med Hensyn til at afgjøre det, som ligger udenfor vort Omraade, og endelig syntes det mig, at hvad den høitærede Finantsminister sagde om den Urimelighed, der var i, at en Finantsminister kunde, naar han lod Dverfskuddet fra Danmarks Rige gaae ind i en fælles Kasse, at han da ogsaa kunde, som han selv vilde, tage af Hertugdømmernes Kasse til, hvad der maatte blive negtet af den danske Rigsdag. Hvis jeg ikke hørte feil, saa sagde den ærede Finantsminister vistnok, at Kongen havde absolut Magt i Hertugdømmerne. — Naa, naar han har det, saa synes det mig dog at være ganske klart, at Alt, hvad der findes i Hertugdømmernes Kasse, staaer til den ærede Finantsministers Raadighed. —

A. Sage: Den ærede Finantsminister yttrede Frygt for, at han i dialectisk Henseende vilde komme til at ligge under for det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad); jeg skal ikke paatage mig at afgjøre, hvem af de to Herrer der er stærkest i Dialectiken, men jeg troer rigtignok, at den ærede Finantsminister laae under for de sunde og stærke Grunde, som bleve anførte for at vedtage denne Paragraph af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad). De vare af den Natur, at jeg ikke skal søge at søie Videre dertil; men blot gøre opmærksom paa, at den ærede Finantsminister anførte, at Dverfskuddet, der laae i Kassen, ikke kunde røres. Det forekommer mig altsaa at være noget besynderligt, at han kan have saameget mod at vedtage en Bestemmelse om, at Dverfskuddet tilhører Kongeriget. Skal der see en Afregning, hvorom han dog maaffee nærer Tvivl, med de andre Landsdele, vil den ikke i

mindste Maade blive vanskeliggjort ved, at vi foreløbigen nu fortiden vedtage, at Enden paa alle vore Bestræbelser i Henseende til Finantsloven skal være den, at dette Dverfskud alene skal tilhøre Kongeriget, indtil anderledes derom bestemmes (Hør!). Det forrige Finantsudvalg vedtog ordlydende den samme Paragraph; den kom, som den ærede Finantsminister bemærkede, ikke til Forhandling i Thinget, men jeg haaber, at en Udtalelse deraf saavel som saa mangen anden vil have sin Betydning. Jeg kan ikke negte, at vi ere i en noget besynderlig Stilling med Hensyn til denne Paragraph, og jeg tør ogsaa sige med Hensyn til alle de Poster, med Undtagelse af Soldatbygningerne, som vi saavel tidligere som senere have vedtaget, forsaavidt angaaer det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (B. Christensen). Han har været med at vedtage, at vor hele Finantslovs Behandling var uden Betydning og illusorisk, dersom vi ikke toge den Bestemmelse, at Dverfskuddet ene tilhørte Kongeriget (Hør! B. Christensen: Hvor er det vedtaget?). Han har udtrykkelig i det forrige Finantsudvalg erklæret, at hele Rigsdagens Bevillingsret tabte sin Betydning, naar vi ikke vedtog en saadan Bestemmelse (Hør!), og han har ved samme Leilighed bemærket, at Forholdet til Hertugdømmerne i finantsiel Henseende var os aldeles ubekendt (B. Christensen: Naa jeg bede om Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning), og at den Dplysning, som vi havde forlangt af den ærede Finantsminister, var bleven os negtet (Hør!). Vor fælles Ven, den daværende Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), bemærkede i sin Tid, at Finantsministerens Svar til Udvalget var, hvad han med et fremmed Ord kaldte, et „schønde“ men han kunde ligesaa gjerne paa Dansk have sagt: „haanligt — foragteligt“. Alt dette er vistnok i de ærede Medlemmers fuldstændige Grindring; naar han nu som eneste Grund for at frasalde alle sine tidligere Vedtagelser med Hensyn til Finantsministerens Budget erindrer om, at vi leve i en Dvergangstid, saa er det slet ikke noget Nyt; thi vi vare jo ligesaa godt dengang i en Dvergangstilstand (B o s e r u p: Men der kan jo være